Krimināllieta Nr. 11521045510
KA04-0125-14/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 5.martā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese L.Šteinerte

tiesneši S.Gļazere un G.Stūris

piedaloties prokurorei V.Soldatovai

aizstāvim – zvērinātam advokātam A.Zvejsalniekam

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu sakarā ar Rīgas autotransporta prokuratūras prokurores V.Soldatovas iesniegto apelācijas protestu par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 10.jūlija spriedumu, ar kuru /pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīta par nevainīgu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas un attaisnota.

Pārbaudījusi pierādījumus, iepazinusies ar apelācijas sūdzības motīviem, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

k o n s t a t ē j a :

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 10.jūlija spriedumu /pers. B/ atzīta par nevainīgu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas un attaisnota.

/pers. B/ bija celta apsūdzība pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas par to, ka vadot transportlīdzekli, viņa pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā vienai cietušajai nodarīja vidēja smaguma miesas bojājumu, vienai cietušajai nodarīja smagus miesas bojājumus:

2010.gada 24.novembrī ap plkst.06.46 /pers. B/, vadīja automašīnu "OPEL ASTRA" ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, Rīgā, pa Stārķu ielu no Rīgas centra puses, un Stārku un Lerikļu ielu krustojumā pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 4., 10., 56.4. punktu prasības, nerīkojās saskaņā ar šiem noteikumiem, nepievērsa pietiekamu uzmanību apkārtnei un tās izmaiņām, kā arī nepārliecinoties par ceļu satiksmes drošību un par to vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, nedarīja visu iespējamo, lai netiktu apdraudēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, iebrauca krustojumā pie aizliedzošā - sarkanā luksofora signāla, kā rezultātā izraisīja sadursmi ar automašīnu "AUDI 6", kuru vadīja /pers. C/, pie zaļā luksofora signāla šķērsojot Lerikļu - Stārķu ielu krustojumu. Ceļu satiksmes negadījuma rezultātā automašīnas "OPEL ASTRA" pasažierei /pers. D/ nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas: galvas, sejas sasitums ar sistām brūcēm sejā pieres, augšlūpas un zoda apvidū, galvas smadzeņu satricinājumu; ķermeņa sasitums ar labās puses 7.ribas lūzumu, gaisa ieplūšanu krūšu kurvja labās puses zemādā, gaisa ieplūšanu labā pleiras telpā un abu plaušu sasitumu; labās pēdas locītavas sasitums ar zemādas asinsizplūdumu un lielā lielakaula apakšējās trešdaļas (iekšējās potītes) lūzumu. Automašīnas "OPEL ASTRA" pasažierei /pers. E/ nodarītie smagi miesas bojājumi, kas bīstami cietušās dzīvībai: galvas sasitums, smags galvas smadzeņu sasitums, aksonāls 9nervu šūnu izaugums) bojājums, saasiņojums galvas smadzenēs. Krūškurvja priekšējās sienas sasitums ar asinsizplūdumu, labā atslēgas kaula lūzumu un abu plaušu sasitumu, iegurņa sasitums ar labās puses krusta kaula un abu kaunuma kaulu abu zara lūzumu, mugurkaula sasitums ar 3.un 4. jostas skriemeļa šķērsizaugumu lūzumu kreisā pusē. Sejas sasitums ar nobrāzumiem, kreisā ceļgala sasitums ar nobrāzumu. Traumai pievienojās labās puses locekļu daļēja paralīze. Traumu pavada koma (dziļa bezsamaņa).

Šādas /pers. B/ darbības pirmstiesas procesā kvalificētas pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas.

Par minēto pirmās instances tiesas spriedumu Rīgas autotransporta prokuratūras prokurore V.Soldatova iesniegusi apelācijas protestu, kurā norāda, ka spriedumu uzskata par prettiesisku un nepamatotu. Norāda, ka spriedums taisīts, neievērojot Kriminālprocesa likuma 511.panta otro daļu, 512.panta pirmo daļu. Spriedumu var atzīt par tiesisku un pamatotu tikai tad, ja, iztiesājot lietu, tiesa nav pieļāvusi materiālo vai procesuālo tiesību normu pārkāpumu. Tiesa, taisot attaisnojošu spriedumu, ir pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 128.panta otro un trešo daļu un Kriminālprocesa likuma 525.panta otrās daļas 3.punktu. Tiesai nolēmumā jāmotivē, kāpēc tiesa atzīst par ticamiem vienus pierādījumus un kāpēc noraida citus pierādījumus. Tiesa, taisot attaisnojošu

spriedumu, atzina, ka ar tiesas sēdē pārbaudītajiem pierādījumiem nav pierādīts, ka tieši /pers. B/ uzsāka transportlīdzekļa kustību pie sarkanā signāla. Tiesa atzina, ka vienīgā liecinieka /pers. H/ pirmstiesas procesā sniegto liecību, ka "luksoforā, kas bija man nepieciešamajā virzienā un joprojām gājējiem, kas šķērso ieriķu ielu, dega sarkanā gaisma. Zaļā gaisma pieslēdzās, kad Audi vadītājs izkāpa no automašīnas" neatzīst par pietiekošu pierādījumu, kas dotu pamatu izslēgt jebkādas saprātīgas šaubas. Nepiekrīt šādam tiesas secinājumam, jo tiesa nav ņēmusi vērā apstākli, ka gan liecinieks /pers. H/, gan /pers. C/ savās liecībās ir norādījuši, ka /pers. B/ ir iebraukusi krustojumā pie aizliedzošā sarkanā luksofora signāla. /pers. B/ ir vienīgā, kas norāda, ka viņa iebrauca krustojumā pie atļaujošā zaļā luksofora signāla. Savukārt cietusī /pers. D/, lieciniece /pers. J/, /pers. K/ un /pers. L/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka nav redzējušas pie kādas gaismas automašīnas iebrauca krustojumā. Nav pamatotas tiesas šaubas par liecību pārbaužu objektivitāti, jo liecinieki ir snieguši nemainīgas un konsekventas liecības par ceļu satiksmes negadījumu gan pirmstiesas izmeklēšanā, gan tiesas izmeklēšanas laikā. Atsaucas uz /pers. H/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām un /pers. H/ pašrocīgi sastādīto paskaidrojumu, kurš tika sastādīts uzreiz pēc ceļu satiksmes negadījuma 2010.gada 24.novembrī plkst.08.00 (negadījums notika 06.46). Nav pamata apšaubīt /pers. H/ sniegto liecību ticamību, jo viņa liecības un negadījuma apstākļu apraksts ir nemainīgs un konsekvents jau sākot ar paskaidrojumu, kuru /pers. H/ sastādīja pašrocīgi uzreiz pēc notikušā negadījuma. Ja nepieciešams, tiesas sēdē minētais dokuments - /pers. H/ 2010.gada 24.novembra paskaidrojums - no arhīva lietas tiks iesniegts. Tiesas spriedumā nav atspēkotas liecinieka /pers. C/ liecības, tādējādi tiesa ir pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 128.panta trešo daļu. Tiesas atzina, ka lietā esošā luksoforu darba režīma laika diagramma pati par sevi nepierāda /pers. B/ vainu, savukārt ceļu satiksmes negadījuma datormodelēšana saistībā ar luksoforu darba režīmu nav veikta. Nepiekrīt šādam tiesas secinājumam, jo tiesa nav ņēmusi vērā, ka luksofora darba režīma laika diagramma ir jāskata kopsakarībā ar sniegtajām liecībām. Luksofora darba režīma laika diagrammā (lietas lapa 111) ir redzams, ka /pers. B/ vadītajai automašīnai (virziens V3) un /pers. C/ vadītajai automašīnai (virziens V2) vienlaicīgi abām nevarēja degt atļaujošais (zaļais) luksofora signāls. Līdz ar to luksofora darba režīma laika diagramma pierāda, ka ir izslēgta iespējamība, ka /pers. B/ braukšanas virzienā un /pers. C/ braukšanas virzienā vienlaicīgi varētu degt atļaujošais (zaļais) luksofora signāls. Savukārt to, ka /pers. C/ braukšanas virzienā dega atļaujošais (zaļais) luksofora signāls, pierāda paša /pers. C/ un /pers. H/ sniegtās liecības. Līdz ar to, pretēji tiesas norādītajam, luksoforu darba režīma laika diagramma, skatot to kopsakarā ar citiem krimināllietā esošajiem pierādījumiem, t.sk., /pers. C/ un /pers. H/ liecībām, pierāda to, ka /pers. B/ brauca pie aizliedzošā (sarkanā) luksofora signāla. Attiecībā uz ceļu satiksmes negadījuma datormodelēšanu saistībā ar luksoforu darba režīmu - vienīgā iestāde, kas veic ekspertīzes ar autotransportu saistītās krimināllietās, ir Valsts Tiesu ekspertīžu birojs, kas ceļu satiksmes negadījumu datormodelēšanu saistība ar luksoforu darba režīmu neveic. Lūdz atcelt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 10.jūlija spriedumu un /pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem, atņemot transporta līdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem. Pieteikto materiālo kompensāciju apmierināt daļēji.

Apelācijas instances tiesas sēdē prokurore apelācijas protestu uzturēja atbilstoši tajā izklāstītajai motivācijai.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētā /pers. B/ un viņas aizstāvis – zvērināts advokāts A.Zvejsalnieks prokurora protestu neatzina par pamatotu.

Pārbaudījusi pierādījumus lietā, apsvērusi apelācijas sūdzības protesta motīvus, noklausījusies apsūdzētās /pers. B/ un liecinieka /pers. H/ liecības, aizstāvja – zvērināta advokāta A.Zvejsalnieka viedokli, prokurores atzinumu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas protests ir apmierināms, pirmās instances tiesas spriedums atceļams un lietā taisāms jauns notiesājošs spriedums.

Tiesu kolēģija uzskata, ka lietā pārbaudītie pierādījumi pirmās instances tiesas spriedumā ir vērtēti virspusīgi un neatbilstoši Kriminālprocesa likuma 127.panta nosacījumiem par pierādījumu ticamību un attiecināmību uz apsūdzētajai inkriminēto noziedzīgo nodarījumu.

Krimināllieta pirmās instances tiesā tika iztiesāta ar pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Pārbaudot un izvērtējot pierādījumus apelācijas instances tiesas sēdē Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka krimināllietā ir pietiekoši apsūdzētās vainu pierādoši pierādījumi, lai taisītu /pers. B/ notiesājošu spriedumu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas, pretēji pirmās instances taisītajam attaisnojošam spriedumam.

Krimināllietu tiesu kolēģija konstatē, ka apsūdzētā /pers. B/ vadot transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā vienai cietušajai nodarīja vidēja smaguma miesas bojājumu, vienai cietušajai nodarīja smagu miesas bojājumu:

2010.gada 24.novembrī ap plkst.06.46 /pers. B/, vadīja automašīnu "OPEL ASTRA" ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, Rīgā, pa Stārķu ielu no Rīgas centra puses, un Stārķu un ieriķu ielu krustojumā pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 4., 10., 56.4. punktu prasības, nerīkojās saskaņā ar šiem noteikumiem, nepievērsa pietiekamu uzmanību apkārtnei un tās izmaiņām, kā arī nepārliecinoties par ceļu satiksmes drošību un par to vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, nedarīja visu iespējamo, lai netiktu apdraudēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, iebrauca krustojumā pie aizliedzošā - sarkanā luksofora signāla, kā rezultātā izraisīja sadursmi ar automašīnu "AUDI 6", kuru vadīja /pers. C/, pie zaļā luksofora signāla šķērsojot ieriķu - Stārķu ielu krustojumu. Ceļu satiksmes negadījuma rezultātā automašīnas "OPEL ASTRA" pasažierei /pers. D/ nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas: galvas, sejas sasitums ar sistām brūcēm sejā pieres, augšlūpas un zoda apvidū, galvas smadzeņu satricinājumu; ķermeņa sasitums ar labās puses 7.ribas lūzumu, gaisa ieplūšanu krūšu kurvja labās puses zemādā, gaisa ieplūšanu labā pleiras telpā un abu plaušu sasitumu; labās pēdas locītavas sasitums ar zemādas asinsizplūdumu un lielā lielakaula apakšējās trešdaļas (iekšējās potītes) lūzumu. Automašīnas "OPEL ASTRA" pasažierei /pers. E/ nodarītie smagi miesas bojājumi, kas bīstami cietušās dzīvībai: galvas sasitums, smags galvas smadzeņu sasitums, aksonāls (nervu šūnu izaugums) bojājums, saasiņojums galvas smadzenēs. Krūškurvja priekšējās sienas sasitums ar asinsizplūdumu, labā atslēgas kaula lūzumu un abu plaušu sasitumu, iegurņa sasitums ar labās puses krusta kaula un abu kaunuma kaulu abu zara lūzumu, mugurkaula sasitums ar 3.un 4. jostas skriemeļa šķērsizaugumu lūzumu kreisā pusē. Sejas sasitums ar nobrāzumiem, kreisā ceļgala sasitums ar nobrāzumu. Traumai pievienojās labās puses locekļu daļēja paralīze. Traumu pavada koma (dziļa bezsamaņa).

Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā.

Izanalizējot visus pārbaudītos pierādījumus lietā, vērtējot tos kopumā un savstarpējā sakarībā ar apsūdzētās /pers. B/ izvirzīto versiju par notikušā apstākļiem, kur savu vainu celtajā apsūdzībā neatzina, tiesu kolēģija uzskata, ka apsūdzētās vaina ir pierādīta pilnībā, ārpus saprātīgām šaubām.

Apsūdzētā /pers. B/apelācijas instances tiesa sēdē liecināja, ka uztur iepriekš sniegtās liecības, neatzīst sevi par vainīgu, jo, kad iebraukusi krustojumā, sarkanā gaisma nav degusi. Uzskata, ka nav pārliecinošu liecinieku, kas pateiktu, ka jā – sarkanā gaisma dega. Paskaidroja, ka avārijas rezultātā viņai bija smadzeņu infarkts un insults, paralizēta kreisā puse paralīze. Viņa ir 2.grupas invalīde, viņas veselības stāvoklis nav labs un nevar strādāt darbu, ko iepriekš darīja.

Pirmās instances tiesas sēdē apsūdzētā /pers. B/ par notikušā apstākļiem sniegusi analoģiskas liecības, liecinājusi, ka krustojumu šķērsoja pie zaļā luksofora signāla (lietas 172.lapa).

Liecinieks /pers. H/apelācijas instances tiesa sēdē liecināja, ka notikuma dienā no darba izgājis ātrāk, nedaudz pāri 6.00. Gājis no t/c "Domina" puses, viņam vajadzēja iet uz 17.trolejbusu. Piegājis pie Ierikļu un Stārķu ielas krustojuma, gribēja šķērsot Ierikļu ielu – Dzelzavas ielas virzienā un gaidījis pie gājēju pārejas, kad luksoforā iedegsies zaļā gaisma. Skatījies apkārt un ievērojis, ka pa Stārķu ielu, kas iznāk viņam pretī, no Dzelzavas ielas puses brauc sarkana mašīna Opel, mašīna brauca un nebremzējot iebrauca krustojumā. Viņš vēl izbrīnījies par to, jo viņa iešanas virzienā luksoforā dega sarkanā gaisma un arī mašīnām, kas brauca pa Stārķu ielu, dega sarkanā luksofora gaisma, tā nemirgoja. Tumsā to ļoti labi varēja redzēt. Pēc tam izdzirdēja lielu blīkšķi un automātiski paskatījās un ieraudzīja lielu putekļu mākoni, tad arī saprata, ka notikusi avārija. Pašu sadursmes brīdi neredzēja, jo uz to brīdi skatījās citā virzienā, kā arī starp viņu un sadursmes vietu bija koks. Viņš piegājis klāt avārijā cietušajiem. Sadursmē bija iesaistītas automašīnas – Audi un Opel, Audi bija tumšā, Opel sarkanā krāsā. Ielu pirms avārijas šķērsot nepaspēja, jo dega sarkanā gaisma. Kad avārija jau bija notikusi, ievērojis, ka vēl joprojām kādu laiku luksoforā deg sarkanā gaisma. Krustojumā pirms gājēju pārejas uz Stārķu ielas stāvēja vēl divas mašīnas, kas pēc kāda mirkļa, apbraucot avārijas punktu, iebraucot pretējā joslā, aizbrauca. Sagaidījuši ceļa policijas automašīnu, viņš teicis, ka ir notikušā liecinieks, policijas darbiniekam rakstījis rakstisku paskaidrojumu par to, ko redzēja.

Pirmās instances tiesas sēdē liecinieks /pers. H/ liecināja, ka viņam ap pulksten 7 no rīta beidzas darbs. Ierikļu un Stārķu ielas krustojumā gaidījis, kad gājējiem luksoforā iedegsies zaļā gaisma. Kad piegāja pie krustojuma, luksoforā degusi sarkana gaisma. Nezina, kāda gaisma dega Stārķu ielās luksoforā. Redzējis, ka pa Stārķu ielu brauc sarkana automašīna Opel. Neesot redzējis, kā automašīna brauca pēdējos 100 metrus. Mašīnu pirmo reizi ieraudzījis sadursmes brīdī. Pašu triecienu nav redzējis, jo priekšā bija koks. Luksoforā viņam bijusi sarkanā gaisma, Ierikļu ielā bijusi zaļā gaisma. Pēc sadursmes melnās automašīnas vadītājs piegājis klāt un vaicājis, vai nav nepieciešama ātrā palīdzība un to izsaucis. Sagaidījis ceļu policiju, sastādīts protokols (lietas 143.lapa).

Cietušā/pers. D/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka kopā /pers. E/ braukušas uz darbu. Viņa sēdējusi automašīnas aizmugurējā sēdeklī aiz vadītājas /pers. B/. Apstājušās pie luksofora, tad sākušas braukt līdz nākamajam luksoforam. Tad luksoforā iedegusies zaļā gaisma. Sākušas braukt un beigušas braukt. Pirms sadursmes apstājušās. Kāda gaisma bija luksoforā, nav redzējusi. Sadursme notikusi pēc kāda brīža, kad bija uzsākušas braukt. Ar apsūdzēto izlīgušas. Pretenziju pret viņu nav (lietas 141-142.lapas).

Cietušā/pers. E/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka par notikušo avāriju neko neatceras. Avārijas rezultātā viņai nestrādā visa ķermeņa labā puse. Viņai nodarītais kaitējums nav novērtējams naudas izteiksmē (lietas 142.lapa).

Cietušas/pers. E/ pārstāve advokāte Ilma Duka pirmās instances tiesas sēdē paskaidrojusi, ka visu šo laiku cietusī ārstējās, viss ir saistīts ar paliekošām sekām un vēl ar vien turpinās. Cietušās stāvoklis tagad ir stabilizējies, tāpēc tagad ārsts var piedāvāt risinājumu. Vēl nav zināms, cik tas maksās un pateikt to nevar. Neizslēdz iespēju, ka lietu var izskatīt, jo var sūdzēties civiltiesiskā kārtībā. Cietušai sekas ir radītas uz visu mūžu. Cietusī prasa kompensāciju par morālām un fiziskām ciešanām. Pie apdrošinātāja sakarā ar morālo kompensāciju cietušā nav vērsusies (lietas 142.lapa).

Lieciniece/pers. J/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka novembra beigās no rīta ap plkst.7, pirms plkst.8 gājusi uz darbu. Gāja no Dominas puses, uzpildes stacijas pusē, tuvāk Ierikļu ielai. Gājusi pāri ceļam uz Dzelzavas ielu, uzpildes stacijas pusē. Automašīnu sadursme notika viņai no kreisās puses. Kā notikusi sadursme, nav redzējusi. Nevar pateikt, pie kādas gaismas notika sadursme. Kustība bija aizliegta uz Stārķu ielas (lietas 143.lapa).

No liecinieču /pers. K/ un /pers. L/ pirmās instances tiesas sēdē sniegtajām liecībām izriet, ka liecinieces no rīta gājušas uz darbu pa Ierikļu ielu Stārķu ielas virzienā, kad pirms krustojuma, viena automašīna no aizmugures lielā ātrumā pabraukusi viņām garām, pēc kā notikusi sadursme ar sarkanu mašīnu. Nevar pateikt, kāda gaisma dega luksoforā (lietas 144.lapa).

Liecinieks/pers. C/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka 24.novembrī plkst.6:50 braucis uz darbu pa Ierikļu ielu ar Audi A6 centra virzienā ar ātrumu 50km/stundā un Ierikļu un Stārķu ielas krustojumā notikusi avārija. Labās puses luksoforā degusi zaļā gaisma. Nebijis tā, ka gaisma mirgotu. Izbraucis un viņam priekšā izbraukusi sarkanā mašīna. Sadursme notika krustojuma vidū. Uzskata, ka ja viņam dega zaļā gaisma, otrai mašīnai dega sarkana gaisma, un tāpēc notika sadursme. Pēc sadursmes pieskrējis liecinieks, sakot, lai saucot ātro palīdzību. Līdz sadursmei liecinieku /pers.J/ neesot pazinis (lietas 144-145.lapas).

No Ceļu satiksmes reģistrācijas protokola notikuma apraksta izriet, ka Stārķu ielas un Ierikļu ielas krustojumā notikusi sadursme starp automašīnām Opel Astra, /TL numurs/ un Audi A6 /TL numurs/. CSNg ir aculiecinieks, kurš fiksēts materiālā- /pers. H/. Protokolā kā kustības regulēšanas veids norādīts luksofors, luksofors darbojas (lietas 6.lapa).

No 12.04.2011.gada tiesmedicīniskās ekspertīzes eksperta atzinuma izriet, ka cietušā /pers. D/ 2010.gada 24. novembrī guvusi vidēja smaguma miesas bojājumus, kas izraisa ilgstošu veselības traucējumu uz laiku virs 21 dienas (lietas 42-44.lapas).

No 18.03. 2011.gada tiesmedicīniskās ekspertīzes eksperta atzinuma izriet, ka cietušā /pers. E/ 2010.gada 24. novembrī CSNg rezultātā guvusi smagus, dzīvībai bīstamus miesas bojājumu (lietas 48-51.lapas).

Ar Rīgas domes Satiksmes departamenta 04. 08. 2011. izziņu apstiprinās fakts, ka 2010.gada 24. novembrī laikā no plkst. 06.30 līdz 07.00 luksofora darbības bojājumi Ierikju ielas un Stārķu ielas krustojumā(tagad Ierikju ielas un Gustava Zemgala gatves krustojums) nav konstatēti. Vēstulei pievienota satiksmes regulēšanas tehnisko līdzekļu (RTL) izvietojuma shēma, kustības organizēšanas shēma, luksoforu darba režīma laika diagramma, SIA „Latikons" 2011.gada 3.augusta vēstule Nr. 01/80(lietas 107-112.lapas).

Izvērtējot apsūdzētās /pers. B/ pirmās instances tiesas sēdē un apelācijas instances tiesas sēdē sniegtās liecībās par to, ka viņas vadītā automašīna krustojumu ir šķērsojusi pie atļautā-zaļā luksofora signāla, tiesu kolēģija atzīst, ka minētās liecības nav patiesas, jo neapstiprinās ar citiem pierādījumiem lietā, pie kam /pers. B/ ir vienīgā, kas norāda, ka krustojumā iebraukusi pie zaļā luksofora signāla.

Ar cietušās /pers. D/, liecinieču /pers. K/, /pers. J/ un /pers. L/ liecībām apstiprinās, ka neviena no viņām nav redzējusi, pie kāda luksofora signāla /pers. B/ un /pers. C/ vadītās automašīnas iebrauca Ierikju un Stārķu ielu krustojumā.

No liecinieka /pers. C/ liecībām izriet, ka viņš krustojumu ir šķērsojis pie atļautā zaļā luksofora signāla.

Tiesu kolēģijai nav pamata apšaubīt /pers. C/ liecību, jo tā apstiprinās arī ar citiem pierādījumiem lietā.

Nav pamata arī neticēt liecinieka /pers. H/ liecībām apelācijas instances tiesas sēdē par to, ka tieši automašīna Opel šķērsoja Stārķu un Ierikju ielas krustojumu pie neatļautā sarkanā luksofora signāla, jo nav konstatēti apstākļi, kas būtu par pamatu aprunāt apsūdzēto, turklāt, liecinieks ir brīdināts par kriminālatbildības iestāšanos nepatiesu liecību sniegšanas gadījumā. Kā tas redzams no Ceļu satiksmes reģistrācijas protokola notikuma apraksta, /pers. H/ tūlīt pēc notikušā ir pieteicies kā aculiecinieks, sniedzis savu paskaidrojumu par notikušā apstākļiem. Apelācijas instances tiesas sēdē liecinieks ar pilnu pārliecību apstiprināja, ka redzējis, ka īsi pirms sadursmes mašīnām, kas brauca pa Stārķu ielu, dega sarkanā luksofora gaisma, signāls nemirgoja. No pirmās instances tiesas sēdes protokolā fiksētajām liecībām redzams, ka /pers. H/ ir liecinājis, ka, kad piegājis pie krustojuma, luksoforā viņam ir degusi sarkanā gaisma, nezina, kāda gaisma dega Stārķu ielās luksoforā. Ierikju ielā bijusi zaļā gaisma. Tiesu kolēģija nevērtē šīs liecības kā pretrunīgas ar apelācijas instances tiesas sēdē sniegtajām liecībām, jo pirmās instances tiesas sēdē, kā tas redzams no protokola, lieciniekam nav uzdoti konkrēti jautājumi par to, vai viņš redzēja, pie kāda luksofora gaismas signāla Opel automašīna šķērsoja krustojumu, savukārt apelācijas instances tiesas sēdē par notikušo liecinieks sniedza detalizētas liecības.

Pirmās instances tiesa spriedumā secinājusi, ka ar pārbaudītajiem pierādījumiem nav pierādīts, ka tieši /pers. B/ uzsāka transportlīdzekļa kustību pie sarkanā signāla. Apelācijas instances tiesa norāda, ka šāds secinājums neatbilst lietā noskaidrotajiem apstākļiem un /pers. B/ celtajai apsūdzībai, jo /pers. B/ tiek apsūdzēta par iebraukšanu krustojumā pie aizliedzošā sarkanā luksofora signāla, nevis par transportlīdzekļa kustības uzsākšanu pie aizliedzošā signāla.

Pirmās instances tiesa spriedumā secinājusi, ka luksoforu darba režīma laika diagramma pati par sevi nepierāda /pers. B/ vainu. Tiesu kolēģija uzskata, ka diagrammā fiksētās ziņas vērtējamas kopsakarā ar citiem pierādījumiem lietā.

Aizstāvis tiesas sēdē norādīja, ka saskaņa ar diagrammu, tas, ka gājēju luksoforos GP2 un GP4, dega sarkanais signāls, neizslēdz to, ka virzienā V3, kurā brauca apsūdzētā, turpināja degt zaļais signāls, ko nomainīja dzeltenais, kas atļauj turpināt kustību un pabeigt manevru. Bez tam, virzienos V2 un V3 četras sekundes vienlaicīgi dega sarkanā gaisma. Izvērtējot šos argumentus saistībā ar liecinieka /pers. H/ liecībām, tiesu kolēģija secina, ka liecinieka /pers. H/ liecība atbilst un nav pretrunā ar kustības organizēšanas shēmā un luksofora darba režīma laika diagrammā fiksēto (lietas 110., 111.lapa). Brīdī, kad liecinieks savā atrašanās vietā krustojumā luksoforos redzējis attiecīgos gaismas signālus, /pers. B/ vadītajā automašīnas virzienā, tāpat kā gājēju luksoforā, pie kura stāvējis /pers. H/, dedzis sarkanais, nevis zaļais vai dzeltenais signāls. Savukārt automašīnas Audi braukšanas virzienā V2 dedzis atļaujošais zaļais signāls, nevis sarkanais. Tostarp liecinieks /pers. H/ apelācijas instances tiesas sēdē liecināja, ka pirms notikušās sadursmes pie krustojuma pa Ierikļa ielu viņam garām braukušas mašīnas, kas arī apliecina, ka braukšanai pa Ierikļa ielu dega atļautais zaļais luksofora signāls.

Apelācijas protestā prokurore atsaukusies uz /pers. H/ liecībām pirmstiesas procesā un uz viņa rakstveida paskaidrojumu, kā arī pirmās instances tiesa spriedumā atsaukusies uz /pers. H/ liecībām pirmstiesas procesā, norādot, ka tas neesot pietiekošs pierādījums, kas dotu pamatu izslēgt jebkādas saprātīgas šaubas. Tiesu kolēģija norāda, ka liecinieka /pers. H/ liecības pirmās instances tiesā likumā noteiktā kārtībā netika pārbaudītas un uz tām atsaukties spriedumā pirmās instances tiesai un prokurorei protestā nebija nekāda likumīga pamata.

Kriminālprocesā noteiktajā autotehniskajā ekspertīzē eksperts ir atzinis, ka automobiļa Opel ātrums sadursmes brīdī bija 45 km/h (+,- 3 km/h), bet automobiļa Audi ātrums sadursmes brīdī bija 57 km/h (+,- 4 km /h). Ņemot vērā noteiktā braukšanas ātruma izkliedi, no tehniskā redzes viedokļa nav pamata uzskatīt, ka salīdzinoši neliels maksimālā atļautā braukšanas ātruma pārsniegums bija sadursmes rašanās iemesls (lietas 155-157.lapas).

Izvērtējot visus iepriekš minētos pierādījumus, tiesu kolēģija secina, ka apsūdzētā /pers. B/ nav bijusi pietiekami uzmanīga un nav pievērsusi uzmanību apkārtnei un tās izmaiņām, nepārliecinājās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks apdraudēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, konkrētajā gadījumā iebrauca krustojumā pie aizliedzošā sarkanā luksofora signāla un izraisīja sadursmi ar automašīnu Audi A6. Ar savu rīcību /pers. B/ ir pārkāpusi Ceļu satiksmes noteikumu 4.,10.,56.4. punktu prasības, kas nosaka, ka transportlīdzekļu vadītājiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmēju prasības, ir jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus, sarkans signāls (arī mirgojošs)vai divi pārmaiņus mirgojoši sarkani signāli aizliedz kustību.

/pers. B/ rīcība, vadot transportlīdzekli un pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumus ir cēloniskā sakarā ar radušamies sekām, tā rezultātā nodarīts vienai cietušajai vidēja smaguma miesas bojājums un vienai cietušajai smags miesas bojājums un /pers. B/ darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajai, tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma

raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētās personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta 2.daļu (Krimināllikuma redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim) /pers. B/ inkriminētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Par apsūdzētās personību noskaidrots, ka /pers. B/ ir šķīrusies, agrāk nesodīta, saukta pie administratīvās atbildības par pārkāpumiem ceļu satiksmē, narkologa un psihiatra uzskaitē nesastāv, sakarā ar notikušo avāriju /pers. B/ ir veselības problēmas un viņa ir 2.grupas invalīde, strādā SIA /nosaukums/" (lietas 87.,88.,168.-181.,203., 215-216., 217.).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. un 48.panta nosacījumiem, apelācijas instances tiesa nekonstatē apsūdzētās atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Ņemot vērā minēto un noklausījusies prokurores un aizstāvja viedokļus, tiesu kolēģija secina, ka sods /pers. B/ nosakāms Krimināllikuma 260.panta otrās daļas sankcijas robežās brīvības atņemšanas soda veidā.

Izvērtējot prokurores viedokli par nosacīta brīvības atņemšanas soda piemērošanu vainīgajai, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētās personību, to, ka agrāk /pers. B/ nav sodīta, tiesa atzīst par iespējamu /pers. B/ brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku, gūstot pārliecību, ka /pers. B/, neizciešot piespriesto sodu, neizdarīs jaunus likumpārkāpumus.

Krimināllikuma 260.panta otrās daļas sankcija, kas bija spēkā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā, paredzēja iespēju tiesai vainīgajam atņemt vai neatņemt transportlīdzekļa vadīšanas tiesības. Savukārt Krimināllikuma 260.panta otrās daļas redakcija, kas spēkā no 2013.gada 1.aprīļa un ir labvēlīgāka apsūdzētajai personai, neparedz iespēju atņemt transportlīdzekļa vadīšanas tiesības.

Tiesas debatēs valsts apsūdzības uzturētāja lūdza saskaņā ar Krimināllikuma 44.panta trešo daļu piemērot /pers. B/ papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu, norādīja, ka /pers. B/ vairākkārt sodīta administratīvi tieši par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu, pārkāpumus izdarījusi arī pēc 2010.gada 24.novembra.

Krimināllikuma 44.panta trešās daļas redakcija, kas nosaka tiesību ierobežošanas iespēju, kad sods nav paredzēts likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcijā, ir spēkā no 2013.gada 1.aprīļa.

/pers. B/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma laikā Krimināllikuma 44.panta trešās daļas redakcija, kura ir labvēlīgāka /pers. B/, neparedzēja papildsodu piespriest, notiesājot personu par jebkuru noziedzīgu nodarījumu, bet tikai tad, ja noziedzīgais nodarījums tieši saistīts ar vainīgā uzņēmējdarbību vai nodarbošanos vai izdarīts, ļaunprātīgi izmantojot viņam izsniegto speciālo atļauju vai piešķirtās tiesības. Tā kā /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums nav saistīts ar uzņēmējdarbību, izsniegtās speciālas atļaujas vai tiesību ļaunprātīgu izmantošanu, papildsods transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana /pers. B/ nav piemērojams.

Bez tam tiesu kolēģija secina, ka, nosakot sodu apsūdzētajai ir piemērojami Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumi, jo izskatāmā krimināllieta pirmās instances tiesā ir saņemta 2011.gada 12.oktobrī (lietas 119.lapa), iztiesāšana lietā ir uzsākta 2012.gada 20.septembrī (lietas 141.lapa), kā arī turpināta 2013.gada 9.jūlijā (lietas 172.lapa.). Iztiesāšana pabeigta 2013.gada 10.jūlijā (lietas 174.lapa). Ievērojot ilgstošo iztiesāšanas laiku, kā arī starplaiku ilgumu, tiesu kolēģija atzīst, ka /pers. B/ tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā konkrētajā gadījumā nav tikušas ievērotas.

Pirmās instances tiesā cietušā /pers. E/ iesniedza kaitējuma kompensācijas pieteikumu, lūdzot piedzīt morālo kaitējumu Ls 100000,00 LVL apmērā, atlīdzinājumu par fiziskajām ciešanām 100000,00 LVL apmērā un atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem par ārstēšanos nākotnē (lietas 124.lapa).

Pirmās instances tiesas sēdē cietušās pārstāve /pers. A0/ norādīja, ka kaitējuma cietušā prasa kompensāciju par morālām un fiziskām ciešanām, neprasa par zaudējumiem (lietas 142.lapa), norādīja, ka saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem pie apdrošinātāja sakarā ar nemateriālo zaudējumu atlīdzināšanu cietušā nav vērsusies.

Pirmās instances tiesas attaisnojošo spriedumu cietušā /pers. E/ nav pārsūdzējusi, uz apelācijas instances tiesas sēdi neieradās un kaitējuma kompensāciju neuzturēja.

Augstākās tiesas Senāts vairākas reizes, tostarp 2009.gada 29.janvāra lēmumā Nr.SKK-65/09, 2008.gada 29.oktobra lēmumā Nr.SKK-586/08, ir paudis atziņu, ka, nosakot materiālā un morālā kaitējuma kompensācijas apmēru ceļu satiksmes negadījumu lietās, tiesai jāņem vērā apdrošinātāja izmaksātā vai iespējamā apdrošināšanas atlīdzība.

Tiesu kolēģija uzskata, ka pie šādiem apstākļiem, ņemot vērā, ka lietā nav ziņu par iespējamās nemateriālās apdrošināšanas atlīdzības apmēru, kā arī cietušā apelācijas instances tiesai nav darījusi zināmu, vai viņa vēlas saņemt kompensāciju par tai nodarīto morālo kaitējumu, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353. pantu, tiesu kolēģija kompensāciju nenosaka un kaitējuma atlīdzība ir iespējama civiltiesiskā kārtībā.

/pers. B/ piemērotie drošības līdzekļi- nodošana policijas uzraudzībā un papildus drošības līdzeklis-aizliegums izbraukt no valsts (lietas 77.lapa), ir atceļami.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 2.punktu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 10.jūlija spriedumu atcelt.

/pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā un, piemērojot

Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, neatņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu.

Cietušajai/pers. E/ kaitējuma kompensāciju par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām nenoteikt.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli- nodošanu policijas uzraudzībā, un papildus drošības līdzekli-aizliegumu izbraukt no valsts, atcelt.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā 10 dienu laikā Krimināprocesa likuma 574., 575.p. paredzētajos gadījumos, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijai.

Pilna sprieduma pieejamības diena - 2014.gada 19.marts.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese: (personiskais paraksts) L.Šteinerte

Tiesneši: (personiskais paraksts) S.Gļazere

(personiskais paraksts) G.Stūris